

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **I. S.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2018, č. j. CPR-17206-1/ČJ-2018-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2018, č. j. 4 A 79/2018 - 27, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jako nedůvodná jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 7. 5. 2018, č. j. KRPA-28048-32/ČJ-2017-000022 ZAM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění, a zároveň mu byla stanovena doba 3 let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí blanketní kasační stížnosti ze dne 2. 1. 2019 byl blanketní návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl posléze podáním doručeným soudu dne 21. 1. 2019 odůvodněn tím, že stěžovatel disponuje pobytovým oprávněním v Maďarsku. Nuceným výkonem uloženého správního vyhoštění, který se nevztahuje pouze k území ČR, ale k území celé EU, by bylo zamezeno jeho právu pobývat v Schengenském prostoru, konkrétně Maďarsku. Došlo by tedy ke zrušení daného povolení a pro stěžovatele by znamenalo faktické ukončení pobytu v ČR i Schengenském prostoru. Takové rozhodnutí by zasáhlo do jeho soukromého a rodinného života a újma, která by mu mohla vzniknout, by byla nepoměrně větší než újma, která by mohla vzniknout jiným osobám.

Nepřiznáním odkladného účinku se aprobejuje povinnost vycestovat z území a vyčkávat na rozhodnutí v zemi původu, čímž se zvyšuje šance, že konečný úspěch stěžovatele bude pouze formální. Nad to zmiňuje, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovateli bylo rovněž odepřeno právo na spravedlivý proces, neboť by nemohl být v bezprostředním kontaktu se svým zástupcem (odkazuje na rozsudek NSS ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100).

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Zajištění práva na spravedlivý proces by nemělo vést k automatickému přiznávání odkladného účinku kasační stížnosti. Cizinec se protiprávního jednání prokazatelně dopustil, proto musí území ČR opustit. K osobní účasti na jednání před NSS může využít povolení vstupu dle § 122 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). V daném řízení nebyl pobyt cizince spjat primárně s ČR, ale s Polskem - disponoval polským vízem, na jehož základě mohl po omezenou dobu cestovat po území Schengenského prostoru. Pobytové oprávnění však nemusí být rozhodnutím o správním vyhoštění dotčeno, neboť na základě tzv. konzultačního řízení mu může být příslušným státem ponecháno, byť s platností mimo území ČR. Navíc stěžovatel existencí maďarského pobytového oprávnění pouze argumentuje, aniž by jej doložil.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na

pokračování

spravedlivý proces (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2004, č. j. 1 Azs 19/2004 - 29, sp. zn. 5 As 73/2011, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 - 32, a ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 - 27).

[8] Vedle jiného i z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] Odkaz žalované na § 122 odst. 2 zákona o pobytu cizinců není relevantní, neboť dané ustanovení dopadá pouze na situace, kdy by stěžovatelovým *účelem pobytu na území bylo předvolání státního orgánu České republiky a nešlo věc vyřídit z ciziny*. Stěžovatel by nemohl být např. v kontaktu se svým zástupcem, neboť povolení vstupu na území by mu nebylo z daného důvodu uděleno. Udělení se vztahuje pouze na případy předvolání státními orgány ČR (typicky soudní jednání).

[10] V posuzovaném případě soud shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel újmu spatřoval (narušení jeho soukromého a rodinného života a pobytové oprávnění v Maďarsku).

[11] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[12] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců, neboť byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto podmínka výkonu zaměstnání. Jeho jednání tedy nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu